

Publicerad 2008-02-29 20:08 av Jenny W

tiometeroverhavet.blogspot.com

Människan behöver hjälp

människan behöver hjälp

men det är vårvinter och danmark skickar trupper mot irak

finns ingen tid för värme i år

det faller slask från himlen och vi kan inte fly ifrån oss själva

om allting var trasigt förra året så är det nu det ska falla sönder

pansarvagnarna rullar sakta över ökenvidderna och i Falludja spränger en 18 årig man sig själv till döds i en valkö

det finns ingen skola att gå till, inget jobb att vara arbetslös ifrån, fortfarande ingen demokrati som inte spränger folk i bitar

kanske behöver människan hjälp men det är ett nytt år nu och rubrikerna skriker lite tystare,

de stora demonstrationerna orkar inte mer, kan inte överleva ockupationen

var du en av de som gick där på gatorna och skrek, en av de som hörde mullret av pansarvagnarna anfalla?

vad gör du och jag nu?

kanske vaknar vi med årets värsta bakfylla och även om vi inte minns gårdagen så vet vi att den i alla fall var värd det

vi har besökt varenda bar

älskat på varenda restaurangtoalett, målat våra meningar med spritpenna ovanför varje väggslut, skrivit oss bort från dikten på tapetserade och kaklade ytor

kall februari nu men skiner solen imorgon lovar jag dig att inte se det som ett tecken

den här staden är inte symbolisk, till och med kanonerna utanför sjöfartsmuseet kommer tas i bruk igen

vi behöver inte fler vapen

vi har redan skrivit de här dikterna så många gånger;

om 30 000 grönklädda män som rör sig över stora fält,

om bomberna som föll, och fortsätter falla

på Gazaremsan har ockupationen bytt hemland mot flyktingläger

terrorlagar frihetskämpar mot terrorister

hopplösheten stenar mot bomber

någon som vägrar bära kulspruta på ockuperad mark blir stämplad terrorist

barn som kastar sten mot gigantiska krigsmaskiner faller tyngdlösa mot marken för att föda ännu en självmordsbombare med sina livlösa leder

det finns inga vapen med vilka vi kan läka sår

inga bomber med vilka vi kan spränga oss fria

men någon har byggt en femtusen meter lång mur mellan bosättningar och flyktingläger - slagit upp stängsel och grävt skyttegravar i den trädgård ingen släppt in dom i och det börjar bli svårt att göra sig hörd med annat än bomber nu

det är februari och vi ska bara lämna allt, inga telefonsamtal eller bortflyttningsfester denna gången, inga diskreta avskedsbrev
men kommer det verkligen ta oss någonstans, kan vi verkligen röra oss så

men visst fan behöver vi hjälp
står vid chipshyllan och kan inte bestämma oss för dill eller gräslök, räfflat eller lövtunt
står i baren och kan inte bestämma oss för blont eller mörkhårigt, smalt eller muskulöst
står på fotbollsplanen och funderar på att flytta våra pensionspengar,
men vafan, vart?!

våren kommer med snö i år och de offentliga platserna krymper
vi måste göra oss hörda
lära oss älska i dagsljus,
eller att låta bli

snön smälter nu och det första säkra vårtecknet är att uteliggarna har börjat dekorera parkbänkar med
krossade tomglas igen
så visst fan behöver vi hjälp
hjälp med att orka
hjälp med att ställa oss upp
för en gång skull ta ställning
säga "nej"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jenny W med Poeter.se id #18143 innehar upphovsrätten